

Canna indica L. (paciorecznik indyjski)

Rodzina: Cannaceae (paciorecznikowate)

Paciorecznik indyjski jest rośliną tropikalną, pochodzącą z południa Ameryki Północnej, z Ameryki Środkowej i Południowej. Nazwa łacińska pochodzi od greckiego słowa kanna - trzcina, (przypomina ją pokrojem i sztywnością łodyg), a nazwa polska – paciorecznik - pochodzi od kształtu nasion, przypominających paciorki różańca. Obecne odmiany uprawne powstały ze skrzyżowania m.in. *Canna indica*, *Canna glauca*, *Canna coccinea*, *Canna flacciola*, *Canna iridiflora*, *Canna liliflora*.

Roślina zbudowana jest z krótkiego, grubego kłącza (lub bulwy), z którego wyrastają wysokie, grube, mięsiste pędy (o wysokości 100 - 200 cm). Ma duże, lancetowate liście, które są bardzo dekoracyjne. Mogą mieć różne barwy od zieleni w kilku odcieniach do szkarłatu, brązu i purpury. Są odmiany o liściach wielokolorowych i prążkowanych. Kwiaty bardzo dekoracyjne są symetryczne, duże, zebrane w kwiatostany (kłosy) na szczycie pędów. Mogą przybierać różne kształty i występują w różnych kolorach (odcieniach) - białym, żółtym, różowym, czerwonym i pomarańczowym. Okres kwitnienia jest długi. Rośliny kwitną całe lato, aż do przymrozków.

Pod względem wysokości canny dzielimy na:

- niskie - do 1 m.
- średnie - od 1 do 1,5 m.
- wysokie - pow. 1,5 m.

Pacioreczniki najlepiej rosną na stanowiskach słonecznych i osłoniętych od wiatru. Ze względu na swoją budowę (wielkie liście) źle znosi silne wiatry (liście mogą zostać połamane i zniszczone). Bardzo dobrze rosną w pełnym słońcu – korzystne, co najmniej 6 godzin bezpośredniego nasłonecznienia, tolerują jednak miejsca lekko zacienione.

Najlepsze gleby do uprawy to gleby głęboko uprawione, luźne i bogate w składniki pokarmowe, o pH od 6,5 do 7,0. Wymagają obfitego podlewania i nawożenia (silniej nawożone mają szybsze i większe przyrosty, szybciej wchodzi w okres kwitnienia i dłużej kwitną).

W naszej strefie klimatycznej pacioreczniki uprawiane są jako rośliny jednoroczne. Ich części trwałe (kłącza) muszą być przez okres zimy przechowywane w chłodnych pomieszczeniach lub inspektach. Jeżeli w sezonie umożliwimy im długi okres wegetacji - co najmniej 6 miesięcy – są wtedy dorodne, mają piękne, okazałe kwiaty i duże mocne kłącza. Aby sadzić je wiosną już ulistnione zaczynamy uprawę w marcu, sadząc kłącza do doniczek a następnie wysadzamy rośliny do gruntu (po 15 maja, kiedy mija ryzyko przymrozków). Jesienią po pierwszych przymrozkach rośliny należy wykopać z ziemi, następnie odciąć łodygi, a kłącza przenieść w chłodne miejsce (5-10°C) - niekoniecznie z dostępem światła. Pacioreczniki są wspaniałymi, efektownymi roślinami ozdobnymi. Najlepiej wyglądają posadzone w większych grupach. Nadają się również do sadzenia w dużych pojemnikach. Pacioreczniki rozmnażamy głównie przez podział kłączy. Można również przez siew nasion, ale wtedy mogą nie powtarzać cech roślin matecznych.